

Människan skapades svag

Beskrivning:

Sjukdom påminner oss om vår svaghet och vårt beroende av Gud. Några tar lärdom medan andra återvänder till sin högmodighet och stolthet.

Gud säger: "Gud skulle göra bördan lätt för er, ty människan skapades svag." (Koranen 4:28)

I ett tillstånd av svaghet blev vi först skapade, och i ett tillstånd av svaghet avslutar vi våra liv. Under de mellanliggande åren möter vi det ena tillståndet av svaghet efter det andra, både i kropp och ande. Våra kroppar lider av sjukdom. Även de av oss som är välsignade med robust hälsa måste slutligen ge vika för ålderdomens svaghet. Våra andar plågas av tanklöshet. Våra sinnen kan beröras av vansinne. Vi kan se hur svaghet omger vår existens från alla håll. Vår egen oförmåga får oss att uppskatta vår Skapares storhet och makt desto mer.

Det finns en form av svaghet som vi inte kan hoppas dölja. Den gör vår brist och vårt beroende alltför uppenbart. Det är sjukdom – det tillstånd som angriper en människas kropp och bryter ner den. Den tar också ut sin tribut på anden, och skär ner dess arrogans och överdrivna stolthet. All en människas inbillade styrka slås rakt av sina grundvalar, vilket får en

människa att återvända till sitt ursprungliga tillstånd, det tillstånd som så mycket förnekas och trängs undan av vårt högmod och vår stolthet, och av vår falska föreställning om vår egen styrka. Sjukdom får oss att återigen smaka på våra svaga ursprung.

Sjukdom är försvagande. Den utmattar kroppen. Ändå är den för vissa människor en källa till styrka, som stärker deras tro på Gud, återställer dem till den naturliga relation som de borde ha med sin Herre. Sjukdom är en väckarklocka för vissa människor, som skingrar fåfänga och falska begär från hjärtat, och skjuter undan tomma passioner och lustar.

Sjukdom gör deras hjärtan ångerfulla, skyndande att söka förlåtelse. De rusar till Guds barmhärtighets dörr, den dörr som förblir öppen för evigt, men som vi är så benägna att förlora ur sikte under våra år av hälsa och välstånd. Sjukdom kan göra dem som brukade undvika den dörren mest högmodigt till de mest ivriga bönfällarna vid dess tröskel.

Det är ingen skam för en tillbedjare att blotta sin svaghet vid sjukdom och ödmjukt underkasta sig Gud, bönfällande Gud om sina behov. Detta är något som Gud älskar från Sina tjänare.

Vad som är skamligt är att samma person – som så ödmjukt bönfällit sin Herre vid sin tid av svaghet och behov – sedan rycker undan all den ödmjukheten när han återställs till hälsa och förnekar Guds välsignelser. Det är en skam för honom att återvända till sitt tidigare högmod som om sjukdom aldrig hade rört honom och som om han aldrig hade åkallat sin Herre om lindring. En sådan person är verkligen skamlig och föraktlig.

Gud säger: "Och när olycka drabbar en människa, åkallar han Oss, vare sig liggande på sin sida eller sittande eller stående; men när Vi avlägsnar hans olycka från honom, går han vidare som om han aldrig hade åkallat Oss på grund av en olycka som rört honom; så görs det som de gör skönt för de slösaktiga."
(Koranen 10:12)

Få är de som erinrar sig vid styrkans tider att det har funnits och kommer att finnas tider av svaghet, tider av oförmåga. Några få korta timmar av välstånd är allt som krävs för att få oss att glömma. Det räcker med lite rikedom för att göra oss högmodiga.

När olycka faller, sker det så snabbt att en människa blir desperat och förtvivlad, plötsligt återvändande till innerlig åkallan och otålig för en

återgång till välstånd. Sedan, när Gud besvarar hans bön, vänder han lika snabbt ryggen och återvänder till sitt tidigare tillstånd av tanklöshet och likgiltighet.

Vissa människor förespråkar falska idéer, och driver dessa idéer med sådan kraft att vi inte kan tvivla på styrkan i deras övertygelser för de falskheter som de förespråkar. Ofta avslöjas det hur bräckliga deras övertygelser egentligen är, hur mycket de byggde på personliga begär och självbedrägeri.

Vi ser detta när den personen drabbas av en fruktansvärd sjukdom, hans hjärta blir hårt mot dessa falska idéer och söker återvända till sitt rena, naturliga tillstånd av tro på Gud och tro på Hans budskap. Alla hans falska argument och sofismer faller genast.

Historien vittnar om detta faktum. Det finns många exempel på människor som inte var blotta följare av falska ideologier, utan ledande förespråkare för dessa idéer, filosofer och intellektuella. Deras intelligens och sofistikerade hade vilselett dem och kastat dem i förvirring. Men att beröras av en fruktansvärd sjukdom skingrade från deras sinnen falskhetens nycker, och vände deras hjärtan till Gud och till Hans barmhärtighet.

Vägledning i olycka är bättre än villfarelse i välstånd.

[Enkel förklaring, i'jaz al-Qur'an](#)

[«SINNET ROLL I KORANEN](#)

[Ikhlas \(Uppriktighet\)»](#)

- [Bilal testar](#)
- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)

- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)